

El ganxo

1. Tots els pobles i ciutats tenen misteris i secrets, però segur que no en coneixeu cap de tant esgarriant com el que un dia l'Alex va haver de presenciar.

2. A l'Alex li agradava molt caminar per la seva ciutat. El divertia observar la gent però mai va imaginar que aquella afició li donaria tants maldecaps. Tot va començar de la manera més ximple. Tal com comencen les coses que realment fan escagarrinar.

3. L'Alex anava camí de l'escola quan es va trobar una colla de nois i noies que jugaven a pilota. A l'Alex li hauria agradat afegir-s'hi, però amb prou feines va tenir temps d'apropar-se, quan un dels nois que mastegava un xiclet va escopir-lo al terra i immediatament es va sentir un soroll eixordador que va fer que tots aixequessin el cap.

4. Si en aquell moment algú hagués punxat a l'Alex no li hauria tret gota de sang. Va veure com els núvols es separaven i d'allà en sortia un ganxo gegant que va baixar fins a la terra per pescar al nen del xiclet com si fos un peluix de fira; i se'l va endur pel mateix lloc per on havia arribat

5. L'Alex no s'ho podia creure. Però no era un noi poruc. Més aviat era curiós i des d'aquell dia no es va poder treure la imatge del ganxo del cap

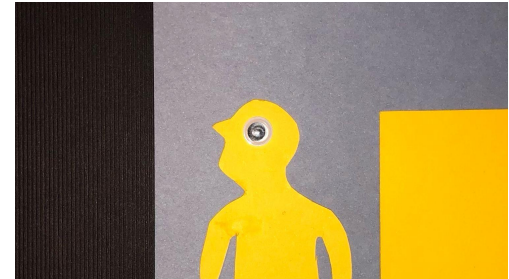
6. Un altre dia, l'Alex passeja pel parc quan va veure una dona fumant mentre passejava al seu gos. No gaire lluny, un home menjava pipes mentre parlava pel mòbil, ben capficat en la seva conversa. Tant capficat estava que tot d'una va decidir marxar deixant totes les clofolles de pipes al terra.

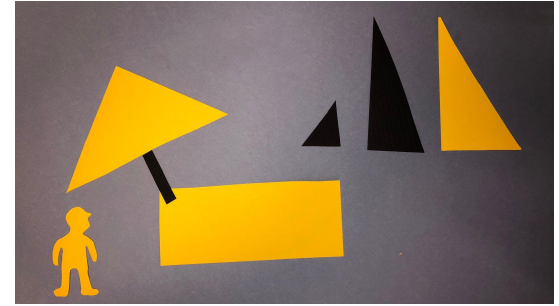
7. I pam! De nou es va tornar a sentir aquell so eixordador seguit del cel que s'obria donant pas al Ganxo gegant que baixava per agafar l'home del mòbil i la dona del gos.

8. L'Alex no s'ho podia creure. Estava tan espantat que de poc no trepitja la caca que la dona va oblidar recollir. Però la imatge del ganxo desapareixent amb aquella gent el tenien ben amoïnat. On deuen anar? es preguntava tot el dia. I tant s'ho va preguntar, que va decidir que ho havia d'esbrinar.

9. L'Alex era un noi llest i aviat va adonar-se que el ganxo s'enduia aquella gent que cometia alguna mala acció. Potser ell podia llençar la brossa per la finestra o arrancar totes les flors del parc. Però l'Alex no era d'aquella mena. Mai se li hauria acudit fer cap d'aquells disbarats així que, amagat en un racó de la ciutat, va decidir esperar la mala acció d'algun vianant.

10. I no va haver d'esperar gaire per veure com algú feia una malifeta. Aquest cop l'Alex ja no es va sorprendre en sentir el retrunyir del cel. Concentrat en la seva missió, va esperar que el ganxo baixés i quan va endrapar el malfactor, l'Alex es va agafar fort a la seva cama perquè el ganxo se l'endugués amb ell.

11. Quant de temps va durar el viatge? Ningú no ho sap. Tot el que l'Alex recorda es que de sobte va aterrar en un planeta que feia una pudor insuportable. On eren? I per què estava tot tan brut?

12. L'Alex per un instant va penedir-se d'haver anar fins allà. Era impossible viure entre tanta brutícia. Potser si entre tots ho netejaven el ganxo els tornaria a la Terra. I no va caldre insistir més que tothom es va posar a netejar.

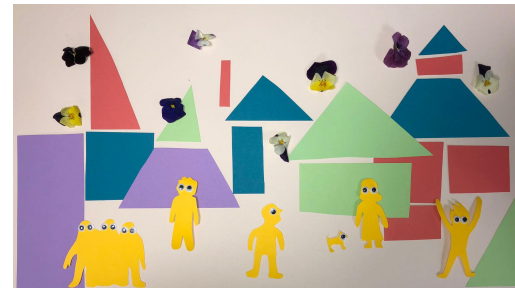
13. Que be s'estava en un mon net. Però per molt net que ho haguessin deixat tot, el ganxo no semblava que volgués tornar-los a casa. Haurem de buscar la manera, els va dir l'Alex. Quan el ganxo torni a aparèixer feu una cadena i agafeu-vos fort.

14. I així ho van fer. Agafats uns als altres van aconseguir que el ganxo els tornés a la Terra, de la mateixa manera que havien arribat.

15. Però per un instant, tots i cadascun van poder veure els seus pobles i ciutats des de l'aire. Que bonic es veia tot. Tot d'una van adonar-se que per res del món volien que la Terra es convertís en un món brut.

16. Sense dir-se res i en secret, tots i cadascú van decidir que cuidarien la Terra, quan l'Alex va interrompre els seus pensaments i al seu senyal, tots van saltar.